

บทที่ ๑ บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

เพลงลูกทุ่งเป็นเพลงชนิดหนึ่งที่มีคนไม่น้อยนิยมฟัง ดังที่ สมยศ สิงห์คำ (๒๕๓๔ : ๓๐) ได้กล่าวถึงเพลงลูกทุ่งไว้ว่า “ เพลงลูกทุ่งไทยเป็นเพลงที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ตรงไปตรงมา ในลักษณะเดียวกันกับเพลงพื้นบ้าน เป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไป และแพร่ขยายกว้างไกลถึงชนบททุกแห่ง ”

เพลงลูกทุ่งหลายเพลงสามารถสะท้อนถึงสภาพของสังคม ความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมไทย และหลายเพลงมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนไทย ดังที่ เต็มสิริ บุญยสิงห์ (๒๕๑๘ : ๑๒๘) กล่าวไว้ว่า “ เพลงลูกทุ่งเป็นวรรณกรรมมวลชน มีลักษณะวัฒนธรรมของสังคมเกษตรกรรม ซึ่งเป็นวัฒนธรรมพื้นบ้าน ทำให้เพลงลูกทุ่งมีอิทธิพลต่อคนไทยอย่างกว้างขวาง ทั้งในด้านความคิดจิตใจ และการแสดงออก เพลงลูกทุ่งจึงเป็นสื่อมวลชนที่เข้าถึงคนไทยได้รวดเร็วและทั่วถึง สิ่งที่ทำให้เพลงลูกทุ่งได้รับความนิยมสูง สืบเนื่องมาจากเนื้อหาของเพลง เพราะเนื้อเพลงกล่าวบรรยายเหตุการณ์ และสะท้อนปัญหาของสังคมไทยไว้อย่างลึกซึ้ง และทันต่อยุคสมัย ”

หากพิจารณางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพลงลูกทุ่งพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาวิเคราะห์เนื้อเพลงและการสะท้อนสภาพสังคมไทยที่ปรากฏในเพลงลูกทุ่ง งานวิจัยในยุคแรกจะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของเพลงลูกทุ่งในด้านภาษาและสังคม การสะท้อนสภาพสังคมและความเป็นอยู่ของคนไทยในสังคมไทยโดยเฉพาะสังคมชนบท เช่น งานวิจัยของ จินตนา ดำรงเลิศ (๒๕๓๓) ที่ศึกษาชนบทกรรมนิยมประเพณี ค่านิยม และการดำเนินชีวิตของชาวชนบทไทยที่ปรากฏในเพลงลูกทุ่งไทย ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองจนถึงปัจจุบัน (๒๕๓๓) หลังจากนั้นเริ่มมีการศึกษาในด้านของเนื้อเพลงและการใช้ภาษาในเพลงลูกทุ่งมากขึ้น ส่วนใหญ่จะศึกษาเกี่ยวกับผู้ประพันธ์เพลงลูกทุ่ง เช่น งานวิจัยของ เชษฐา จักรไชย (๒๕๓๕) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์วรรณกรรมเพลงของสุรพล สมบัติเจริญ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาในด้านของธุรกิจเพลงและในด้านของประวัติศาสตร์

จากข้อสังเกตที่กล่าวมาแม้จะมีการศึกษาเพลงลูกทุ่งในหลายแง่มุมแต่ผู้วิจัยส่วนใหญ่ก็นำเนื้อเพลงลูกทุ่งมาวิเคราะห์ ว่ามีการใช้ภาษาอย่างไร เนื้อเพลงสามารถบอกหรือสะท้อนสิ่งใดบ้าง แต่ในด้านการตั้งชื่อเพลงลูกทุ่งแล้วยังไม่มีผู้ใดเคยศึกษามาก่อน

เมื่อศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อปรากฏว่า งานวิจัยส่วนใหญ่จะศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อบุคคล ธุรกิจการค้า สถานที่ หรือภาพยนตร์ เช่น งานวิจัยของ จริญญาศรี มูลสวัสดิ์ (๒๕๓๕) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของชาวล้านนาในจังหวัดเชียงราย หรืองานวิจัยของ ธีรารัตน์ บุญกองแสน (๒๕๔๓) ที่ศึกษาการตั้งชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์อเมริกัน จะเห็นได้ว่ายังไม่มีงานใดที่ศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อเพลงลูกทุ่งมาก่อน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำชื่อเพลงลูกทุ่งมาศึกษาวิเคราะห์ว่า ชื่อเพลงลูกทุ่งมีกลวิธีการตั้งชื่ออย่างไร มีการใช้รูปประโยค การใช้คำ และการเล่นคำในลักษณะใด และสามารถสะท้อนสภาพสังคมและค่านิยมไทยในด้านใดบ้าง

สมมติฐานในการวิจัย

๑. เพลงลูกทุ่งมีกลวิธีการตั้งชื่อหลายแบบทั้งการใช้รูปประโยค การใช้คำ และการเล่นคำแบบต่าง ๆ
๒. ชื่อเพลงลูกทุ่งสะท้อนสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทยในด้านความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี และค่านิยม

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

๑. เพื่อศึกษากลวิธีในการตั้งชื่อเพลงลูกทุ่งระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๕
๒. เพื่อศึกษาลักษณะเด่นคือการสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมไทยในด้านความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี และค่านิยม ในการตั้งชื่อเพลงลูกทุ่งระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๕

ขอบเขตในการวิจัย

ศึกษาเฉพาะชื่อเพลงลูกทุ่งที่ปรากฏในหนังสือรวมเพลงลูกทุ่งที่ตีพิมพ์ในช่วง พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๕ จำนวน ๑,๔๐๐ ชื่อ

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. สัมภาษณ์รวบรวมและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
๒. เก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือเพลง แอปบันทึกเสียง
๓. จัดระเบียบข้อมูล
๔. วิเคราะห์ข้อมูล
๕. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

นิยามศัพท์

“ เพลงลูกทุ่ง ” หมายถึง เพลงที่เกิดจากการประสานของเพลงแบบต่าง ๆ หลายประเภทรวมกัน ได้แก่ เพลงพื้นบ้าน เพลงไทยเดิม เพลงไทยสากล เนื้อหาส่วนมากพรรณนาวิถีชีวิตของชาวบ้าน

“ ความเชื่อดั้งเดิม ” หมายถึง ความเชื่อที่คนไทยมีมาตั้งแต่สมัยก่อน เช่น ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ความเชื่อเกี่ยวกับโหราศาสตร์และโชคกลาง ความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้สำรวจเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ในการศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเพลงลูกทุ่ง และศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ได้แก่

๑. งานวิจัยเกี่ยวกับการตั้งชื่อ
๒. งานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในเพลง
๓. งานวิจัยเกี่ยวกับเพลงลูกทุ่ง

๑. งานวิจัยเกี่ยวกับการตั้งชื่อ

วิยะดา จงบรรจบ (๒๕๓๔) ศึกษาเรื่อง “ การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่มาของภาษา การประกอบชื่อเป็นธุรกิจการค้า ความหมายที่นำมาตั้งชื่อธุรกิจการค้า ตลอดจนค่านิยมที่สะท้อนจากความหมายของชื่อธุรกิจการค้า ผลการศึกษาพบว่า ชื่อธุรกิจการค้ามาจากคำในภาษาต่าง ๆ จำนวน ๑๒ ประเภท เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาไทยกับบาลี - สันสกฤต ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาอังกฤษกับบาลี -

สันสกฤต ภาษาไทยกับอังกฤษ ภาษาไทย ภาษาไทยกับบาลี-สันสกฤต และอังกฤษ ประเภทที่มีปริมาณการเกิดมากที่สุดคือ ชื่อธุรกิจการค้าที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งพบในธุรกิจการค้าทุกประเภท โดยเฉพาะธุรกิจเสื้อผ้า ชื่อธุรกิจการค้าเหล่านี้มีการประกอบคำ ๔ ประเภท คือ คำโดด คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ และมีการเรียงคำ ๒ ประเภท คือ วางคำขยายไว้ข้างหน้า คำที่ถูกขยายกับประเภทที่วางคำขยายไว้หลังคำที่ถูกขยาย

ความหมายที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้ามี ๑๑ ประเภท เช่น ความหมายที่แสดงประเภทธุรกิจการค้า ความหมายเกี่ยวกับคุณภาพ ความเจริญรุ่งเรืองและความเป็นสิริมงคล ความมั่งคั่งร่ำรวย ประเภทของความหมายที่พบมากที่สุดคือความหมายแสดงประเภทธุรกิจการค้า คำนิยมที่สะท้อนจากภาษาและความหมายของชื่อธุรกิจการค้ามี ๓ ประเภท คือ คำนิยมในการนำภาษาต่างประเทศมาตั้งชื่อธุรกิจการค้า คำนิยมที่เป็นนามธรรม และค่านิยมที่เป็นรูปธรรม

จรรยาตรี มุลสวัสดิ์ (๒๕๓๕) ศึกษาเรื่อง " การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของชาวล้านนาในจังหวัดเชียงราย " เป็นการศึกษาภาษาที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อ ลักษณะโครงสร้างของชื่อและความหมายของชื่อโดยศึกษาจากชื่อจริง ชื่อเรียกและชื่อสร้อยของชาวล้านนา เพื่อหา ลักษณะและค่านิยม ความเชื่อ พร้อมทั้งแนวทางการดำเนินชีวิตของชาวล้านนาที่สะท้อนจากชื่อทั้ง ๓ ประเภท

ผลการศึกษาพบว่า ภาษาที่ชาวล้านนาใช้ในการตั้งชื่อมีการเปลี่ยนแปลง คือ เดิมจะมีความนิยมใช้ภาษาไทยล้านนาอยู่มากและต่อมารับเอาภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร รวมทั้งภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ในการตั้งชื่อด้วย คำที่ใช้ในการตั้งชื่อจำนวนพยางค์ได้เพิ่มขึ้นจากหนึ่งพยางค์เป็นสอง สาม สี่ และห้าพยางค์ แสดงให้เห็นว่า ชาวล้านนาได้มีการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมทางด้านภาษาในการตั้งชื่อเข้าสู่ถิ่นล้านนา ในด้านความหมายของชื่อ ได้สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของชาวล้านนาเกี่ยวกับความมั่งมี ความผูกพันของชาวล้านนาที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะสังคม การดำเนินชีวิตที่เป็นไปแบบเรียบง่าย แสดงให้เห็นว่า ค่านิยม ความเชื่อและสิ่งแวดล้อมรอบข้างนั้นมีผลต่อการนึกคิดของคนในสังคมนั้น ๆ แล้วถ่ายทอดออกมาในรูปของภาษา

เดชพัฒน์ อรรถสาร (๒๕๓๘) ศึกษาเรื่อง " กระบวนการการตั้งชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์สหรัฐอเมริกา " มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมวิเคราะห์ลักษณะของชื่อภาษาไทยและเพื่อให้เข้าใจถึงกระบวนการในการตั้งชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์สหรัฐอเมริกา รวมถึงศึกษารูปแบบในการตั้งชื่อภาษาไทยของผู้ตั้งชื่อแต่ละคน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดประเภทชื่อภาษาไทย

ของภาพยนตร์สหรัฐอเมริกาและวิเคราะห์การใช้ภาษาในการสื่อความหมายด้วยแนวคิดเรื่องสัญญาวิทยาและกระบวนการสร้างความหมายจากการรวบรวมรายชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์สหรัฐอเมริกาที่จัดฉายในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๔ - ๒๕๓๗ รวมทั้งสิ้น ๒๑๗ เรื่อง นอกจากนี้ยังวิเคราะห์กระบวนการตั้งชื่อภาษาไทยและรูปแบบการตั้งชื่อภาษาไทย จากการสัมภาษณ์ผู้ตั้งชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์สหรัฐอเมริกา

ผลของการวิจัยพบว่า ชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์สหรัฐอเมริกาสามารถแบ่งได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ แบ่งตามประเภทของภาพยนตร์และแบ่งตามลักษณะการใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อ ปรากฏว่าชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์จะต้องสื่อความหมายถึงจุดขายของภาพยนตร์ได้อย่างชัดเจน รวมทั้งยังต้องมีลักษณะที่โดดเด่นสะดุดตาเพื่อให้เกิดความสำเร็จทางธุรกิจ จากผลการวิจัยสามารถแบ่งประเภทของภาพยนตร์โดยอาศัยรูปแบบการใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อได้ ๕ ประเภท คือ

๑. ชื่อภาษาไทยที่ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว
๒. ชื่อภาษาไทยที่แปลความหมายจากชื่อภาษาอังกฤษอย่างตรงตัว
๓. ชื่อภาษาไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษ
๔. ชื่อภาษาไทยที่ไม่มี ความหมายเกี่ยวข้องกับชื่อภาษาอังกฤษ
๕. ชื่อภาษาไทยที่มีภาษาอังกฤษทับศัพท์นำหน้าและมีข้อความต่อท้ายเป็นคำขยายความ

จริญญา ธรรมโชโต (๒๕๔๐) ศึกษาเรื่อง " การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตรัง " มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางเสียง ที่มาของภาษา และความหมายที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นว่าสามารถแสดงความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ระหว่างรุ่นบิดา - มารดากับบุตร และระหว่างรุ่นบุตรกับบุตรหรือไม่

ผลการศึกษาพบว่า เสียงที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นในรุ่นบิดามารดากับบุตรนั้นใช้รูปแบบของชื่อเล่นที่มีเสียงวรรณยุกต์เดียวกันมากที่สุด และในเรื่องที่มาของภาษาพบว่าในรุ่นบิดามารดากับบุตร การแสดงความสัมพันธ์ของชื่อเล่นที่ตั้งจากภาษาไทยมีความถี่สูงสุด ส่วนในด้านของความหมายที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นพบว่าในรุ่นบิดามารดากับบุตรและรุ่นบุตรกับบุตรมีความสัมพันธ์ของชื่อเล่นที่มีความหมาย " ลักษณะทางกายภาพ " มีความถี่สูงสุด

วารงคนา สว่างตระกูล (๒๕๔๐) ศึกษาเรื่อง " การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของคนไทยในกรุงเทพมหานคร " มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อจริงของคนไทยใน

กรุงเทพมหานคร ในเรื่องจำนวนพยางค์ การสร้างคำ ที่มาของภาษาและความหมาย ตามด้วยตัวแปรเพศและอายุ

ผลการวิจัยพบว่า ในเรื่องของจำนวนพยางค์ ชื่อของเพศชายมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าชื่อของเพศหญิงกลุ่มอายุเดียวกัน และชื่อของกลุ่มอายุมากมีจำนวนพยางค์น้อยกว่าชื่อของกลุ่มที่มีอายุน้อยในเพศเดียวกัน ในเรื่องของการสร้างคำ ชื่อของเพศชายมีการสร้างคำที่ซับซ้อนน้อยกว่าชื่อของเพศหญิงในกลุ่มอายุเดียวกัน และชื่อของกลุ่มที่มีอายุมากมีการสร้างคำที่ซับซ้อนน้อยกว่าชื่อของกลุ่มอายุน้อยในเพศเดียวกัน ทางด้านที่มาของภาษา ผลการวิจัยพบว่าในกลุ่มอายุมากชื่อของทั้งเพศชายและเพศหญิงมีที่มาของภาษาที่เป็นภาษาไทยมากที่สุด ส่วนในกลุ่มอายุน้อยชื่อของทั้งสองเพศมีที่มาของภาษาที่เป็นภาษาบาลี - สันสกฤตมากที่สุด ส่วนเรื่องความหมาย ชื่อของเพศชายมีความหมายเกี่ยวกับอำนาจ ชัยชนะ ความเป็นเลิศ ความกล้าหาญมากที่สุด ในขณะที่ชื่อของเพศหญิงมีความหมายเกี่ยวกับความงาม ความบริสุทธิ์มากที่สุด

ธีรรัตน์ บุญทองแสน (๒๕๔๓) ศึกษาเรื่อง " การศึกษาการตั้งชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์อเมริกัน " มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภาษาในกระบวนการตั้งชื่อภาษาไทยและปัจจัยที่กำหนดการตั้งชื่อภาษาไทย โดยศึกษาลักษณะภาษาในชื่อภาษาไทยของภาพยนตร์อเมริกันที่ฉายใน พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ จำนวน ๒๓๐ ชื่อ ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้ตั้งชื่อภาษาไทยจำนวน ๓ คน

ผลการศึกษาพบว่าลักษณะของชื่อภาษาไทยมีการใช้ภาษาในการสื่อความหมายถึงตัวเอง เนื้อหา และบรรยากาศของภาพยนตร์ ชื่อภาษาไทยเกิดจากการถ่ายทอดสารเมื่อเทียบเคียงกับชื่อภาษาอังกฤษ ๓ วิธีคือ การทับศัพท์ การแปล และการตั้งชื่อใหม่ พบว่าชื่อภาษาไทยเกิดจากวิธีสร้างสาร ๓ วิธี คือ วิธีการด้านเสียง วิธีด้านหน่วยคำ และวิธีด้านลีลาภาษา ส่วนปัจจัยที่กำหนดการตั้งชื่อคือปัจจัยด้านตัวบุคคลของผู้ตั้งชื่อ ปัจจัยเกี่ยวกับกระบวนการตั้งชื่อภาษาไทย ปัจจัยเกี่ยวกับต้นสังกัด และปัจจัยเกี่ยวกับสภาพสังคมวัฒนธรรมและจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการตั้งชื่อทั้งภาษาไทยในการสื่อความหมาย การถ่ายทอดสารโดยเทียบเคียงกับชื่อภาษาอังกฤษ ตลอดจนวิธีการสร้างสาร ผู้ตั้งชื่อใช้วิธีการเหล่านี้ด้วยเหตุผลด้านภาษาและเหตุผลอื่นมาประกอบกันซึ่งมีน้ำหนักต่างกันไปตามปัจจัยแวดล้อมของผู้ตั้งชื่อแต่ละคน โดยเหตุผลทางภาษาคือ ลักษณะภาษาที่สามารถสื่อสารเข้าใจได้ และมีความน่าสนใจ ซึ่งทำให้ทราบว่าชื่อภาษาไทยมีบทบาททางธุรกิจอย่างชัดเจนนอกเหนือจากบทบาทในการสื่อความหมาย

วิรัช ศิริวัฒนนะนาวิน (๒๕๔๔) ศึกษาเรื่อง “ การศึกษาการตั้งชื่อของคนไทย ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตั้งชื่อของคนไทยในแง่มุมต่าง ๆ

ผลการศึกษารูปได้ว่า ความเป็นมาของการตั้งชื่อของคนไทยสอดคล้องกับค่านิยมและความเชื่อของคนไทย ส่วนเงื่อนไขในการตั้งชื่อพบว่ามี ๙ เงื่อนไขคือ เพศ หลักโหราศาสตร์ ความหมาย ความไพเราะ ความแปลกใหม่ ชื่อบุคคลในครอบครัว นามสกุล การเลียนแบบ และเสียงที่เกิดปัญหา เรื่องความสัมพันธ์ของชื่อบุคคลในครอบครัวเดียวกันพบว่ามีความสัมพันธ์ ๔ ประเภท ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางเสียง ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หน้า ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หลัง ความสัมพันธ์ทางเสียงพยัญชนะต้นทุกพยางค์ และความสัมพันธ์ทางเสียงสระ ความสัมพันธ์ทางพยางค์ ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางรูปพยางค์หน้าและความสัมพันธ์ทางรูปพยางค์หลัง ความสัมพันธ์ทางคำ และความสัมพันธ์ทางความหมาย โดยกลุ่มอายุน้อยมีแนวโน้มว่าจะตั้งชื่อบุคคลในครอบครัวให้มีความสัมพันธ์กันมากขึ้น

๒ . งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาในเพลง

พรเพ็ญ ตันประเสริฐ (๒๕๓๓) ศึกษาเรื่อง “ เพลงไทยสากลระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๙ – ๒๕๓๑ : การศึกษาในด้านลักษณะภาษาและการสะท้อนวัฒนธรรมไทย ” โดยศึกษาเนื้อร้องเพลงไทยสากล ในด้านลักษณะภาษา สำนวน และการสะท้อนถึงวัฒนธรรมและปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบัน

ผลการวิจัยพบว่าเนื้อเพลงไทยสากลมีการใช้ถ้อยคำ ซึ่งมีลักษณะน่าสนใจ ๔ ลักษณะ คือ การสร้างคำ การใช้ภาษา การเล่นคำ และการใช้สำนวน ในด้านการสร้างคำ มีการรวมคำ การเชื่อมเสียงของคำ และการประสมคำ ในด้านการใช้คำ มีการใช้ภาษาพูด ภาษาสแลง การยืมคำจากภาษาอังกฤษ และการใช้คำเสริมสร้อย ในด้านการเล่นคำ มีการใช้คำซ้ำหรือการซ้ำคำ การสับคำ การเรียงสับตำแหน่ง การเล่นความหมายของคำ การผวนคำ และการใช้คำกริยาเรียงกันหลาย ๆ คำ ส่วนในด้านสำนวนในเพลงไทยสากล มีการดัดแปลงสำนวนเดิมและสร้างสำนวนใหม่ เนื้อเพลงไทยสากลสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของสังคมในยุคปัจจุบัน คือ ความยึดมั่นในศาสนา ความมีอัธยาศัย ความสุภาพอ่อนโยน สังคมไทยนิยมคนรวย คนมีปริญญา ในด้านของปัญหาของสังคมไทยที่ปรากฏคือ ปัญหาคนชนบทเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ปัญหาการว่างงาน ปัญหาการร่วมเพศ เป็นต้น นอกจากนี้เนื้อเพลงไทยสากลยังแสดงถึงอารมณ์ขันแบบต่าง ๆ ของไทยด้วย

วัชรภรณ์ อาจหาญ (๒๕๓๕) ศึกษาเรื่อง “ การศึกษาวิเคราะห์บทเพลงไทยสากลของสุนทราภรณ์ ” โดยศึกษาวิเคราะห์บทเพลงไทยสากลของสุนทราภรณ์จากผลงานที่ตีพิมพ์รวมเล่มระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๗ - ๒๕๑๔ จำนวน ๕๖๘ เพลง เพื่อศึกษาลักษณะเนื้อหา รูปแบบ การใช้ภาษา ทักษะของผู้แต่งและคุณค่าด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในบทเพลง

ผลของการวิจัยพบว่า การใช้ถ้อยคำในบทเพลงนั้นปรากฏว่ามีลักษณะในการเลือกสรรถ้อยคำในทำนองเดียวกันกับการใช้ถ้อยคำในบทกวี เช่น การใช้คำภาษากวี การเล่นเสียงสัมผัสสระ สัมผัสอักษร การใช้คำซ้อน การใช้คำซ้ำ การหลกาคำ และการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ ส่วนการใช้สำนวนและการใช้ภาพพจน์แบบต่าง ๆ ก็ช่วยให้ผู้ฟังเกิดจินตภาพตามบทเพลง ทักษะของผู้แต่งที่พบในบทเพลง ได้แก่ ทักษะเกี่ยวกับความเชื่อ ความรัก ธรรมชาติ ชีวิต คติธรรมคุณธรรม สตรี และทักษะที่เกี่ยวกับความเป็นไทย คุณค่าที่พบในบทเพลงได้แก่ คุณค่าทางด้านวรรณศิลป์ คุณค่าทางด้านสนองอารมณ์ คุณค่าทางด้านความรู้ และคุณค่าทางด้านคติธรรม

ปาริชาติ วิโนจ (๒๕๔๒) ศึกษาเรื่อง “ รูปแบบและลักษณะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงยอดนิยม ” เพื่อศึกษารูปแบบและลักษณะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงยอดนิยม รวมถึงศึกษาภาพสะท้อนทางด้านวัฒนธรรมจากลักษณะการใช้ภาษาในวรรณกรรมเพลงยอดนิยมในช่วง ปี ๒๕๓๙-๒๕๔๐ จำนวน ๑๐๐ เพลง

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบของวรรณกรรมเพลงนั้นประกอบด้วย โครงสร้าง จังหวะ เพลง อารมณ์เพลง เสียงประสาน โดยที่โครงสร้างของเพลงยอดนิยมนั้นมีรูปแบบ ๓ ประเภทคือ แบบเอกบท แบบทวิบทพิเศษ และแบบตรีบท ในด้านของลักษณะการใช้ภาษาปรากฏว่า มีการเลือกใช้ถ้อยคำที่มีลักษณะเฉพาะ ได้แก่ ภาษาวัยรุ่น ศัพท์แสลง การใช้คำภาษาต่างประเทศ การใช้คำง่าย การเล่นคำ การเล่นอักษร การใช้โวหารภาพพจน์ โดยเฉพาะการใช้การเปรียบเทียบที่ใช้ศัพท์ง่ายเพื่อให้บทเพลงนั้นจำง่าย ฟังสบาย และได้รับความนิยม

๓ . งานวิจัยเกี่ยวกับเพลงไทยลูกทุ่ง

จินตนา ดำรงค์เลิศ (๒๕๓๓) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และการดำเนินชีวิตของชาวชนบทไทยที่ปรากฏในเพลงลูกทุ่งไทยตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองจนถึงปัจจุบัน ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสังคมชนบทของไทยจากเนื้อหาเพลงลูกทุ่ง

ผลการวิจัยพบว่า เพลงลูกทุ่งเป็นวรรณกรรมที่มีคุณค่าด้านสาระเกี่ยวกับสังคม และวิถีชีวิตของชาวชนบทไทยอย่างกว้างขวาง ชาวชนบทไทยเป็นผู้ยึดมั่นในพุทธศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีและสถาบันหลักทั้ง ๓ ได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

เชษฐา จักรไชย (๒๕๓๕) ศึกษาวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์วรรณกรรมเพลงของ สุรพล สมบัติเจริญ ” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ วิเคราะห์รูปแบบคำประพันธ์ด้านฉันทลักษณ์ ท่วงทำนองแต่งและเนื้อหาจากวรรณกรรมเพลงของ สุรพล สมบัติเจริญ จำนวน ๑๖๔ เพลง

ผลการศึกษาพบว่า เนื้อหาที่ปรากฏในวรรณกรรมเพลง เน้นเรื่องราวความรักของหนุ่มสาวและปัญหาความเดือดร้อนภายในครอบครัวโดยมีสาเหตุมาจากไม่กระทำตามบทบาทหน้าที่ของตน นอกจากนี้ยังมีความเชื่อโดยมีพื้นฐานทางศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นต้นว่าความเชื่อเรื่องโชคลาภ ชะตาราดี สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เทพเจ้าและเรื่องบุญกรรม ซึ่งปรากฏเกือบทุกเพลง

ภักยา ภักดีบุรี (๒๕๓๕) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ การศึกษาวรรณกรรมเพลงของ ไพบุลย์ บุตรชั้น ” พบว่า ไพบุลย์ บุตรชั้น ได้ประพันธ์เพลงไว้เป็นจำนวนมาก บทเพลงที่สะท้อนการสร้างสรรค์ และอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย กล่าวคือ ได้นำเสนอลักษณะของทำนองเพลงพื้นบ้าน และเพลงไทยเดิมมาสร้างสรรค์เป็นเพลงต่าง ๆ ทำให้คนคุ้นเคยกับเพลงพื้นบ้าน

ผลการวิจัยพบว่า บทเพลงส่วนใหญ่สะท้อนสภาพสังคมและความเป็นอยู่ของคนในสังคมไทยโดยเฉพาะสังคมชนบท และมีเพลงจำนวนไม่น้อยที่กล่าวถึงแนวคิดและคตินิยมในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม เกิดคุณค่าคือช่วยส่งเสริมให้คนกระทำความดีและสร้างสรรค์สังคมให้สงบสุข นอกจากนี้เพลงของ ไพบุลย์ บุตรชั้น ยังสะท้อนวัฒนธรรมและประเพณีไทยไว้หลายประการ คือ สภาพความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตของคนในสังคมไทย ครอบครัว การศึกษา เศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ การเมืองการปกครอง ศาสนา ความเชื่อ ประเพณี และค่านิยม

มาลินี ไชยชำนาญ (๒๕๓๕) ศึกษาเรื่อง “ วิเคราะห์วรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของ ชลธิ์ ธารทอง ” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของ ชลธิ์ ธารทอง ในด้านศิลปะการประพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า ด้านศิลปะการประพันธ์ นิยมใช้สำนวนสุภาพ คำอุทาน ถ้อยคำสำนวนใหม่ๆ นิยมสร้างภาพพจน์แบบอุปมา อุปุคณ์ นามนัย อาวัตพากย์และอติพจน์ ใช้สัญลักษณ์เฉพาะบุคคลมากกว่าสัญลักษณ์ตามธรรมเนียม บทเพลงใช้รสสัมผัสบังคับพิสัยมากที่สุด ด้านสังคมวัฒนธรรม บทเพลงได้สะท้อนสภาพความเป็นอยู่ และการดำเนินชีวิตของชาวไทยในสังคมชนบทและชาวไทยในสังคมเมือง สะท้อนระบบครอบครัว การศึกษา เศรษฐกิจ การ

เนื่องการปกครอง ศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณีความเชื่อ ค่านิยม นันทนาการ และปัญหาของสังคมเอาไว้

บุษกร ครูทวงศ์ (๒๕๓๗) ศึกษาเรื่อง "วรรณกรรมเพลงของ พงศ์ มุกดา : การศึกษาวิเคราะห์" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ลักษณะเนื้อหาและโลกทัศน์ในวรรณกรรมเพลง วิเคราะห์การประพันธ์วรรณกรรมเพลง และวิเคราะห์บทบาทวรรณกรรมเพลงของ พงศ์ มุกดา ที่มีต่อสังคมไทย

ผลการวิจัยพบว่า วรรณกรรมเพลงของ พงศ์ มุกดา มีเนื้อหากว้างขวางและหลากหลาย สามารถจำแนกเนื้อหาได้ ๑๓ ประเภทใหญ่ ๆ คือ เพลงปลุกใจ เพลงสดุดี เพลงสถาบัน การศึกษา จังหวัดและหน่วยงาน เพลงจากวรรณคดี เพลงเกี่ยวกับประเพณีเทศกาล การละเล่นประจำท้องถิ่น เพลงเพื่อเยาวชน เพลงสร้างสรรค์สังคม เพลงสอนใจให้คติธรรม เพลงชมความงาม ชมธรรมชาติ เพลงเกี่ยวกับความรัก ความผิดหวัง เพลงสะท้อนสังคม เสียดสีสังคม เพลงที่เป็นละครหรือเรื่องราว สั้น ๆ เพลงโฆษณา เชิญชวน และเพลงประเภทสนุกสนาน ตลกขบขัน และเนื้อหาของวรรณกรรมเพลงมีความสัมพันธ์กับชีวิตจริงของ พงศ์ มุกดา ด้านบทบาทของวรรณกรรมที่มีต่อสังคม ได้แก่ บทบาททางบันเทิง บทบาททางด้านความรู้ บทบาทในการธำรงค่านิยมที่ดีงามของสังคม และบทบาทในการปลุกจิตสำนึกที่มีต่อสถาบันของชาติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทำให้ทราบกลวิธีการตั้งชื่อเพลงลูกทุ่งระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๕
๒. ทำให้ทราบลักษณะเด่นของการตั้งชื่อเพลงลูกทุ่งระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๕ คือการสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมไทยในด้านความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี และค่านิยม
๓. เป็นแนวทางในการศึกษาการตั้งชื่อเพลงในด้านอื่น